

Zamyslenia na týždeň po 1. nedeli po Svätej Trojici

Piatok 8. júna 2018

Piesne: ES č. 96, 450

Text: L 23, 44 – 49

„44A bolo už okolo šiestej hodiny. Tma nastala po celej zemi až do hodiny deviatej, 45slnko sa zatmelo a chrámová opona sa roztrhla napoly. 46Tu zvolal Ježiš silným hlasom: Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha. A keď to povedal, dokončil. 47Keď stotník videl, čo sa stalo, oslavoval Boha a povedal: Naozaj, tento človek bol spravodlivý. 48A všetky zástupy, ktoré sa zbehli na to divadlo, keď videli, čo sa stalo, bili sa v prsia, a tak sa vracali (domov). 49Všetci Jeho známi stáli však zďaleka a ženy, ktoré Ho spolu nasledovali z Galiley, prizerali sa na to.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

„Všetci Jeho známi stáli však obďaleč.“ Poznámka len ako na okraj. No vypovedá niečo veľmi dôležité. Prečo nestáli pod krížom? Prečo nechali Ježiša zomrieť osamoteného? Kde boli? Judáš sa už hojdal na povraze. Peter nad sebou plakal. Nemohli Mu pomôcť. Záchranu ľudstva mohol Ježiš dosiahnuť len sám. Tento príbeh je, samozrejme, aj o nás. Môžeme sa v ňom nájsť ako:

a) zvedavé zástupy. Nezainteresovaný divák, ktorý sleduje dianie v cirkvi. Je jej členom, len sa nevelmi zaujíma, čo sa v nej deje. Má iné záujmy a povinnosti. Raz za čas, keď sa niečo zvláštne deje (napr. Vianoce), prejaví záujem.

b) posluhujúce ženy. Tie, ktoré boli s Kristom často. Počúvali Jeho múdre rady a ponaučenia. Keď si to vyžadovala situácia, boli ochotné pomôcť. Prísť na vnútromisijské podujatie, ale navyše k tomu priložiť aj ruku k dielu.

c) učenici. Dvoch sme spomenuli. Evanjelista Ján ešte píše, že pod krížom stál učeník Ján. Deviati sú nezvestní. Dobre sa ukryli. Báli sa o svoje postavenie. Možno niečo múdre písali, hovorili. Dačo veľmi dôležité vybavovali. Niekoho hľadali. Neboli pod krížom. Odmietali ho prijať.

No je to práve Kristov kríž, ktorý nás spája. Všetkých kladie na jednu úroveň. Sám Kristus na ňom završil dielo záchrany, ktoré je ponukou pre všetkých. Je len na nás, ako s Jeho krížom naložíme. Kam ho postavíme. Kam sa postavíme. Amen.

Modlitba:

„Ochraňuj ma, Bože, k Tebe sa utiekam! Hovorím Hospodinovi: Ty si môj Pán! Bez Teba niet šťastia pre mňa. Hospodin, moje dedičstvo a kalich, Ty si záruka môjho údelu. Na utešených miestach pripadla mi výmera, veľmi sa mi páči môj podiel. Velebím Hospodina, ktorý mi radí, aj v noci mi to pripomínajú obličky. Stále si predstavujem Hospodina, akoby mi bol po pravici; neklátim sa. Dávaš mi poznať cestu života, plnosť radosti v Tvojej prítomnosti. Po Tvojej pravici je večná blaženosť.“ (podľa Ž 16) Amen.

Npor. Mgr. Ľubomír Kordoš, evanjelický a. v. farár, väzenský pastor v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku, Ekumenická pastoračná služba v OS a OZ v SR